

slag på hjælpeordninger, fordi kommunerne har vurderet, at deres aktivitetsniveau ikke er højt nok. Jeg er enig med DSI i, at lovgivningens aktivitetsbegreb bliver et problem, fordi det ikke er særligt klart defineret. Hjælpeordningens formål er, at personer med betydelig og varig funktionsnedsættelse kan leve så almindeligt som muligt. Forslaget her vil give mulighed for større selvvalg og flere frihedsgrader for den enkelte, uden at det vil koste noget.

Alt i alt sikrer vi, at de borgere, der har brug for hjælp, får hjælp, og vi giver modtagere af hjælp efter serviceloven bedre mulighed for at leve et mere selvstændigt liv.

Så sluttelig vil jeg bare takke for alle de gode ord. Ministeren vil se på forslaget, Venstre og De Konservative kaldte forslaget sympatisk, Dansk Folkeparti sagde, at det peger i den rigtige retning, SF, at de kunne have stillet det selv, og De Radikale var positive, så det ser ud til, at vi får lavet nogle gode ændringer på det her område også. Tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 20.20

Den sidste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om dækning af handicappedes merudgift ved at have handicapbørn i eget hjem.

Af René Skau Björnsson (S) m.fl.
(Fremsat 6/2 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne, at der skal skabes mulighed for, at handicappede kan få dækket merudgifter ved at have handicapbørn i eget hjem i lighed med de muligheder, personer med hjælpeordninger har i dag. De udgifter, der nævnes i forslaget, er f.eks. ekstraudgifter til vand, varme, el, toiletpapir og sæbe.

Det er rigtigt, at brugere af hjælperordning har mulighed for at få dækket de merudgifter, der er forbundet med ordningen, men vores gældende vejlednings punkt 52 omfatter særligt de udadrettede aktiviteter, som f.eks. ekstra billetter. Men sagen er jo, at der er flere muligheder for at få dækket merudgifter i andre sammenhænge. Mennesker med handicap, der ikke kan færdes alene, og som ikke har en hjælperordning, har mulighed for at få ledsagelse til de udadrettede aktiviteter. Her er der også adgang til at få ekstraudgifter til f.eks. entré dækket efter servicelovens § 97.

Det er rigtigt, at personer med hjælpeordninger desuden har en særlig adgang til at få dækket merudgifter efter servicelovens § 100, men denne adgang gælder jo også andre og herunder også de personer, der modtager førtidspension efter den 1. januar 2003. Bistands- og plejetillæggene er derimod en mulighed for de førtidspensionister, der modtog pension før den 1. januar 2003. Disse tillæg skal også dække de udgifter, som normalt er forbundet med den fornødne personlige bistand, og udgifterne skal ikke dokumenteres af borgeren. Det er derfor min opfattelse, at de eksisterende regelsæt giver muligheder for at dække en række merudgifter.

Endelig er der jo en stor gruppe mennesker, som har omfattende behov for både praktisk og personlig hjælp og pleje, som bor i botilbud, på plejehjem eller i en plejebolig, og jeg vil mene, at merudgifterne ved hjælpen her som udgangspunkt må falde under bagatelgrænsen.

Det samme vil ofte gøre sig gældende i andre tilfælde, hvor der er tale om omfattende behov for praktisk og personlig hjælp. Ydes hjælpen som et kontant tilskud efter § 95, er det tit en pårørende, der yder hjælpen. Hvis den pårørende i forvejen er medlem af husstanden, har jeg svært ved at se, at der kan være tale om merudgifter hverken til varme, toiletpapir eller sæbe.

Så jeg har på denne baggrund svært ved at se, hvor omfattende problemet er, og hvor mål-